
met daarin een eerste aanzet tot verder onderzoek naar deze bekeerlingengolf.⁶ Weer vijf jaar later publiceerde Paul Luykx (1940) een meer systematische studie over dit thema. In dit boek, getiteld *'Daar is nog poëzie, nog kleur, nog warmte'* is ook een aantal bekeringsbiografieën opgenomen, grotendeels van bekende Nederlanders.⁷ De woorden in de titel, afkomstig uit het werk van Frederik van Eeden - ook een bekeerling - geven weer waarin volgens Luykx de aantrekkingskracht van het katholicisme zich bevond: in de schoonheid en de traditie. Tegelijkertijd zoekt hij de oorzaken daarvan in een bredere maatschappelijke context. Zo constateert hij bij de bekeerlingen een afwachtende en soms zelfs afwijzende houding ten opzichte van de veranderingen op allerlei gebied in de samenleving. De katholieke kerk was als hoedster van een eeuwenoude traditie daarbij een welkome bondgenoot. Wat onze twee bekeerlingen betreft: Luttik zou misschien wel passen in het profiel dat Luykx schetst van de bekeerling, maar voor Spitse geldt dat toch niet, hoewel hij wel degelijk hield van Gregoriaans en glas-in-lood. Beider weg in een veranderde kerk na 1965 is te zeer verschillend. En of de theorie van Luykx ook past op de van-huis-uit-katholieken is natuurlijk maar de vraag. Onderzoekers naar de bekeringsgolf hebben aan levensverhalen zoals die van Cees Luttik en Koos Spitse dan ook weer volop stof tot nadenken.

⁶ M. Derks e.a. (ed.), *Het licht gezien. Bekeningen tot het katholicisme in de twintigste eeuw*, Hilversum 2000. Ook lezenswaardig is de in 2002 verschenen bundel van historicus en journalist Willem Bouwman met biografische schetsen van bekeerlingen tot heel gevarieerde levensbeschouwingen: W. Bouwman, *Bekeerd! Omwentelingen in vijftiengintig levens*, Soesterberg 2002.

⁷ P. Luykx, *'Daar is nog poëzie, nog kleur, nog warmte.'* *Katholieke bekeerlingen en moderniteit in Nederland, 1880-1960*, Hilversum 2007.